

Вміння слухати

Так мало нині тих, хто чує
Всіх інших, а не лиш себе,
А вміння слухать в тих існує,
Яких так мало, де-не-де,

І в цім є вся закономірність,
Як ще ж людей можна пізнати,
Якщо не слухать, в чім в них вірність,
А що - лиш хочуть показати,

Вже будем мати і робити.
Як вміння слухать в нас вже є -
Єднати нам, як в гірлянді квіти,
Людей, спроможність та ж й дає

Уяву більшу, в тім ми маєм,
Ніж ми могли би до того,
Поки не взнали, потерпаєм
Тоді вже менше від свого

З тим вмінням ми ж дамо й розраду
Там, де раніше не змогли,
Воно нам завжди дасть пораду,
Аби ми тільки те взяли.

Весь галас, і весь цей гармидер
Лиш до роз'єднання й веде.
Не об'єднати в такому виді
Ніяк, нікого вже й ніде.

Когось, колись з тим ще зустрінеш
І можеш в тім спостерігати.
Частіше люд до тих всіх лине
З тим, щоб своє щось розказати,

І іншого багато чого
Як вислухаєм, то й візьмем
Те до уваги, й з всього того
І висновки, й щось на взаєм

Більш гармонійно і надійно,
Бо ми вже взнали щось від них,
І вже не аби як, й стихійно,
Бо з тим знанням - проблем і лих

Невміння слухати і чути,
А часто й не бажання в тім.
Про вміння слухать нам забути
Не можна, вже ніде й ні в чім.

Бо галас весь, й всі суперечки
Частіш за все серед людей,
Де всі лиш кажуть ті лиш речі,
Які ніхто не чує, й цей

У вмінні слухать є й дорога,
Що нас до мудрості веде,
Про те дає нам Агні Йога
Все те, що треба, - тим, хто йде.